

PASAULES BRĪVO LATVIEŠU DZIESMU DIENU

evanģeliski luterticīgo

DIEVKALPOJUMS

Visbijas Domā, 1919. gada 20. jūnijā, plkst. 9
archibīskapa Arnolda Lūša vadībā

Piedalās:

mācītājs profesors *Dr. H. Biezais*
prāvests *L. Čuibe*

Solisti:

Aija Cīrule, soprāns
Pāvils Johansons, baritons
Līga Puķīte, ērģeles

Pavadījumi:

Līga Puķīte

78

Līga Puķīte, ērģeļu solo

V. 125

Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils, Kur bēdās varam tverties, Augsts palīgs, kas mūs nepievils, Pie kā mēs varam ķerties! Tas nīknais ienaidnieks, Kam grēku darīt prieks, Tas gādā nakti dien' Uz ļaunu, viltu vien, — Kas var no viņa glābties!

Ak, mūsu spēcīgš ļoti vājš, Mēs lēti zemē klūpam! Pār mums stāv mūsu Pestītājs, Kam spēks uz Viņa lūpām. Tam Jēzus Kristus vārds, Kas tapa krustā kārts, Tas stiprais kaņavīrs, Svēts Dievs un cilvēks tīrs, — Tā elkons paliks varens.

Lai būtu velnu diezkāds bars, Kas mūs grib aprīt kāri, Mūs tomēr sarga Dieva Gars, Tas elles varai pāri! Kas valda tumsībā, Gan kaist viņš niknumā, Bet ko mums padarīs? Dievs viņu nosodīs, Viens vārdiņš to spēj aizdzīt!

INTROITS

*Leona Čuibes ievēšana prāvesta amatā
Latvijas ev.-lut. baznīcā Zviedrijā*

V. 125

Tam Dieva vārdam nebūs rimt, Lai trako, kam tīk trakot! Dievs neļaus savai laivai grimt, To izglābs vārdu sakot. Grib tie mūs mocīt, kaut Vai mūsu lietas raut — Lai notiek Dieva prāts, Tiem labums nav nekāds — Mums debess manta paliek.

Ilgu laiva (Elgas Lejas vārdi)

Jānis Mediņš, 1890—1966

Aija Cīrulle, soprāns

GRĒKSŪDZE UN IEVADA LITURĢIJA

Archibīskaps *A. Lūsis*

Brāļu kapos (Veronikas Strēlertes vārdi)

*A. Vītolīņš**Pāvils Johansons, baritons*

Meld.: Teici to Kungu. V. 34

Dzimtenes zeme, tu mūžam man mīla un dārga, Svešnieku jūgā tik ilgi kas cieta un vārga, — Varenais Dievs Palīgs tev vienīgs paties' Laikā šai nīknā un bargā.

Draugi, nāks diena, kad akmens no klintīm mums velsies, Mūžības dzelmē kad gari sev brīvību smelsies, Kāds gan būs prieks, Brāļi kad rokas mums sniegs, Augšām kad Latvija celsies!

SVĒTRUNA

Mācītājs profesors *Dr. H. Biezais*

Meld.: Cik jauki, cik skaisti. V. 86

Mirdz svētnīca balta, pret zvaigznēm tā ceļas, Kā aizsaules brīnums tā laistās un zib. Gan draudīgas bangas pret pamatiem veļas, Bet velti tās trako un postīt to grib. No ciešanu zelta Šī svētnīca celta; Tur dvēseles laimi un atpūtu baudīs: Dievs pats būs pie viņām, un mēs — Viņa ļaudis.

K. Kundziņš, 1883—1967

Mūžībā aizgājušā prāvesta *Oskara Sakārņa* pieminēšana
Kur mūžīgā gaismā mirdz debesu tāle (P. Kalniņa vārdi) *A. Vitoliņš*

LŪGŠANA

Prāvests *L. Čuibe*

Lūgšana no kantātes „Dievs, Tava zeme deg”
(Andr. Egliša vārdi)

L. Garūta, 1902—1977

Aija Cīrule, soprāns

Meld.: Dievs ir mūsu cerība. V. 54b

Visu lem Tu, Kungs, un spried Notiek viss, kā Tu to licis: Vai tā puķe laukā zied, Vai tas cilvēks, varens ticis. Ja Tu pārbaudīt mūs sāk, Nāc ar tēva sirdi, nāc!

Tautas dzīvo, tautas krīt, Kam Tu savu laiku devis. Ļauj mums daudz vēl piepildīt, Ļauj, Kungs spēku gūt no Tevis, Ka mums saule nenoriet, Latvju tauta kalnup iet.

V. Mežezers, *1910

BEIGU LITURĢIJA UN SVĒTĪŠANA

Mācītājs prof. Dr. H. Biezais, prāvests *L. Čuibe*
archibīskaps *A. Lūsis*

Meld.: Cik spoži atspīd auseklis. V. 137

No tuvienes un tālienes Viens gars ved kopā dvēseles, Viens mērķis brāļus saista; Un Draudzes galva godībā Ar savu Garu klusumā Nāk, bērnu sirdis laista, Pilda, silda daiļām dziesmām, Šķīstām liesmām izredzētus, Teikt liek Dieva darbus svētus!

Kungs, Tava sēkla tīrumā Ik dienas ņemas plašumā, Tā zeļ līdz zemes galam! Tavs bērnu pulks aug tūkstošiem, Tavs vārds caur gaismas vēstnešiem Skan visās zemes malās. Savu slavu Liec Tu platīt, Tautām skatīt Tavu spēku, Gaismai pildīt pasaul's ēku.

Rob. Bērziņš, 1868—1935

DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU!

Prelūdijs

Alfrēds Kalniņš, 1872—1956

Līga Puķīte, ērģeļu solo

Meld.: Cik jauki, cik skaisti. V. 86

Mirdz svētnīca balta, pret zvaigznēm tā ceļas, Kā aizsaules brīnums tā laistās un zib. Gan draudīgas bangas pret pamatiem veļas, Bet velti tās trako un postīt to grib. No ciešanu zelta Šī svētnīca celta; Tur dvēseles laimi un atpūtu baudīs: Dievs pats būs pie viņām, un mēs — Viņa ļaudis.

K. Kundziņš, 1883—1967

Mūžībā aizgājušā prāvesta *Oskara Sakārņa* pieminēšana
Kur mūžīgā gaismā mirdz debesu tāle (P. Kalniņa vārdi) *A. Vitoliņš*

LŪGŠANA

Prāvests *L. Čuibe*

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0319033643

Lūgšana no kantātes „Dievs, Tava zeme deg”
(Andr. Eglīša vārdi)

L. Garūta, 1902—1977

Aija Cīrule, soprāns

Meld.: Dievs ir mūsu cerība. V. 54b

Visu lem Tu, Kungs, un spried Notiek viss, kā Tu to licis: Vai tā puķe laukā zied, Vai tas cilvēks, varens ticis. Ja Tu pārbaudīt mūs sāk, Nāc ar tēva sirdi, nāc!

Tautas dzīvo, tautas krīt, Kam Tu savu laiku devis. Ļauj mums daudz vēl piepildīt, Ļauj, Kungs spēku gūt no Tevis, Ka mums saule nenoriet, Latvju tauta kalnup iet.

V. Mežezers, *1910

BEIGU LITURĢIJA UN SVĒTĪŠANA

Mācītājs prof. Dr. H. Biezais, prāvests *L. Čuibe*
archibīskaps *A. Lūsis*

Meld.: Cik spoži atspīd auseklis. V. 137

No tuvienes un tālienes Viens gars ved kopā dvēseles, Viens mērķis brāļus saista; Un Draudzes galva godībā Ar savu Garu klusumā Nāk, bērnu sirdis laista, Pilda, silda daiļām dziesmām, Šķīstām liesmām izredzētus, Teikt liek Dieva darbus svētus!

Kungs, Tava sēkla tīrumā Ik dienas ņemas plašumā, Tā zeļ līdz zemes galam! Tavs bērnu pulks aug tūkstošiem, Tavs vārds caur gaismas vēstnešiem Skan visās zemes malās. Savu slavu Liec Tu platīt, Tautām skatīt Tavu spēku, Gaismai pildīt pasaul's ēku.

Rob. Bērziņš, 1868—1935

DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU!

Prelūdija

Alfrēds Kalniņš, 1872—1956

Līga Puķīte, ērģeļu solo